

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.3. Italiæ afflictio vnde?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

tus; alter autem est Carolus Sigonius histo-
 ricus præsignis, à fide & stilo ubique lauda-
 tus. Res quam narrabo, contigit Anno
 Christi 1260. Alexandri Pap. IV. 6. Mi-
 chaëlis Palæologi Imp. Orient. An. 1. Sed
 ut ab ovo, quod aiunt, intelligatur, à suis
 initijs est repetenda. *Fridericum ex humanis
 rebus exemptum interregnum inde XXIII an-
 norum exceptit, ait Sigonius, pluribus dissidio
 principum ad Germania corona culmen euectis;
 verùm nemine in Italia, aut ab Archiepiscopo,
 aut à Pontifice regijs, aut Augustalibus insignijs
 exornato. Quocirca regno Imperioq; vacante,
 civitates Italia impunius inter se arma confer-
 re, partes acerbius inter se inimicitias exercere,
 populorum insidiari libertati liberius potuere.
 Nam ut pravas populorum factiones indigna
 superiorum Impp. cum pontificibus certamina
 pepererunt, sic sua tyrannorum imperia exigua
 sequentium regum opes introduxerunt, quoad
 Regnum Italia in multos principatus diuisum,
 prorsus ad nihilum est redactum.*

1260 ad
 15. & 16.
 Carol. Sig-
 gon. l. 198
 de regn.
 Italiædem
 An. 1256

Audiuimus, & legimus lape in diuinis
 litteris, quantus fuerit Goliath, quantæ al-
 titudinis, nimirum sex cubitorum & palmi,
 quantis armis munitus; quanta voce Israë-
 litas prouocans terruerit. *Audiens enim*

III.
 ITALIAE
 AFFLI-
 CTIO VNA
 DE?
 1. Reg. 179

A 2

Saul, 10

4 *Cap. I. Qua opera sint, tempore belli,*

Saul, & omnes Israëlitaë, sermones Philisthai huiusmodi, stupebant, & metuebant nimis. Hunc Deus cum vellet ad nihilum redigere, per Dauidem id fecit. David autem lapillo vno deiectum, non membratim deartuavit, sed pracidit caput eius dumtaxat. Hoc habuit, & satis habuit, nihil enim amplius eum sua arma ærea, nihil membrorum vires, nihil vastitas corporis potuit iuuare. Quin etiam videntes Philisthym, quod mortuus esset fortissimus eorum, fugerunt: Ad eundem modum Deus si quod regnum vult dissipare, caput eius percutit, regem tollit, aut excæcat, sicut quondam Pharaonem:

Matth.

26. 31.

Marc. 14.

27.

Zach. 13.

7.

Luc. 11. 17.

*Sic enim Scriptum est: Percutiam pastorem, & dispergentur oves gregis. Ut autem in proelijs, acie dissipata, actum est de exercitu; ita in regno, si non est, qui congreget ac regat, populus in partes diuisus, se ipsum perdit collisus inuicem, qui inuicem deberet esse connexionem firmatus. Atque hoc est quod Seruator dixit: *Omne regnum in seipsum diuisum desolabitur, & domus supra domum cadet.* Quod proinde etiam regno Italiae factum est. 1. Capite caruit. 2. Membra ipsa inter se collisa sunt, vrbes nimirum & principes, ac totæ principum familiarum; vt
necesso*

neceſſe fuerit, domum ſupra domum ca-
dere. 3. Quare Anno jam 1251. Innocen-
tio adhuc Pontifice, Mutinenses, Parmen-
ſes, Bononienses, Regienſes, Laudenses,
Mediolanenses, Veronenses, Cremonenses,
Mantuani, Patauienſes, Capuani, Neapo-
litani, quin & integræ Gibellinorum ac
Guelphorum factiones aliorumque Princi-
pum ac Marchionum domus in motu fue-
runt. Conradus Friderici filius, qui ſe Ger-
maniæ ac Siciliæ regem nominabat, morte
patris accepta, cum inſigni exercitu in Ita-
liam ad obrinenda regna paterna traiecit.
Poſtea acceſſit & fœda machinatio hæreti-
corum Mediolani, qui *Credentes* dicebantur,
ægreque ferebant; ſe juſſu Innocentij extir-
pari. Mediolani duo Prætores conſtituti,
vñus qui populo, alter, qui nobilitati juſ-
diceret, quin etiam diſtractis in duas partes
familijs, Turriani plebis, Sureſini cum Vi-
cecomitibus Nobilitatis non tam tutelam,
quàm principatum ſumpſerunt. Gibellini
à Parmenſibus, Gueſſi à Reginenſibus &
Cremonenſibus recipi denuo cupuerunt
expulſi. Ac poſtea recepti Gibellini, Par-
mæ ædes ſuas euerſas expoſtulantes, noua
cum Gueſſis, qui eas diruerant, certamina

Cap. I. *Qua opera sint, tempore belli,*

miscuerunt. Variæ factiones, varia foedera jam cum his, jam cum illis inierunt, ut se tuerentur. Conradus Conradinum filium, in sua aduersus Ecclesiam perseuerans contumacia, hæredem Neapolitani regni instituit. Sed Innocentius illud cum exercitu recepit. Denique tametsi Icilini, Alberici ambitio, aliorumque tyrannis magnorum tumultuum causa fuit, tamen potissimum totius miseræ ansam præbuerunt, qui palàm contra Pontificem atque Ecclesiam armatulare; quæ numquam veriùs dicere potuit, quàm tunc: *Fily matris meæ pugnauerunt.*

Cant. I. 6, *contra me.*

IV. **BELLI IN**
ITALIA
MALÆ
Nec verò res ludicra fuit. Per xxiii. annos regnum instabile fuit, ac tale, quale corpus humanum sine capite; exercitus sine duce; grex sine pastore, in quem lupi, vrsi, aliæque belluæ impunè grassantur. Omnia suspecta, omnia factionibus plena, ut ferè nemo alteri fidere auderet, nesciens cuius parti adiunctus adhæreret. Perfidijs, ac proditionibus aulæ, curiæ, respUBLICÆ omnes replebantur: honores, & officia, spe, promissione, pecunijs emebantur: consilia nulla secreta habebantur; contributiones intolerabiles exigebantur; quòd si quis sibi
deesse